

Хајде да мало изоштримо слику. Чак и код релативно упућених и компетентних људи са којима сам имао прилике да разговарам претходних година, а вероватно и код вас који читате овај текст, постоје две потпуно различите, чак дијаментрално супротстављене представе о Александру Вучићу, које се наизменично смењују. При чему обе итекако имају на шта да се позову – иако не могу у подједнакој мери обе бити тачне.

С једне стране, то је слика неурачуњљивог диктатора који је стицајем несрећних околности (видети под ДОС, БТ, ТН, ИД и „међународна заједница“) доспео ту где јесте и сада се, попут помахниталог јувенилног цара (Калигула? најмлађи Ким?), или оног инфантилног негативца из серијала „Полицијска академија“, мало забавља, мало кревељи, кези, вршти и плаче, опасан и смешан у исти мах. Насупрот овоме, стоји представа хиперинтелигентног технолога моћи (који се само „прави луд“), а у ствари математички прецизно прорачунава сваки корак и готово непогрешиво вуче потезе по српској и регионалној шаховској плочи.

Размислите сами, или се распитајте у околини. Видећете да је то доминантни оквир и дијапазон унутар којег се крећу, односно осцилују и колебају мишљења о Вучићу (назовимо их „теорија 1 и 2“). При чему уопште не значи да су они који заговарају прву визуру аутоматски противници – а поготово не да су присталице друге школе мишљења по дефиницији Вучићеве присталице и обожаваоци. Напротив. Чак ми се чини да међу Вучићевим противницима и љутим опозиционарима има непропорционално много оних који верују у ову другу слику, што чак повремено иде до градње својеврсног култа и фаме о ЊЕГОВОЈ генијалности. Уосталом, никоме није баш превише у интресу да констатује да га/их политички бије и понижава инфантилни хистерик. За самосвест и самопоштовање опозиционе елите неупоредиво је привлачније да верује како страда од неког „генија зла“, а по могућству још и експонента некаквог моћног спољног фактора (што он, додуше, у неком смислу и јесте), који далеко превазилази домаће снаге и оквире. Тако им, ваљда, њихов положај и порази делују прихватљивије и мање понижавајуће.

У том лудилу има система

Пише: Ђорђе Вукадиновић
недеља, 18 септембар 2016 09:36

У том лудилу има система

Пише: Ђорђе Вукадиновић
недеља, 18 септембар 2016 09:36

